A°. 1842. N°. 67.

ZATURDAG, 20 AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 17 Augustus 1842.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Hendrina*; toebehoorend hebbende aan J. W. P. EMANUELS.
2. Aan de Slavin *Louisa*; toebehoord hebbende aan D. M. FERNANDES.
3. Aan den Slavenjongen *Adriaan*; toebehoord hebbende aan den Boedel JACOBA CICILIA MENTUA.

En

4. Aan de Slavin *Catharina*; toebehoord hebbende aan Plantaadje *Kanawappibo*; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. THEODORA HENDRINA EMANUELS.
2. ELISABETH LOUISA ABENDANON.
3. ADRIAAN WESTEINDE.
4. ANETTE CATHARINA VEENENBERG.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 Augustus 1842.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. A. F. CAUPAIN, voor de Slavin *Catharina*; haar in eigendom toebehoorende.
2. R. P. ZEELEN, voor den Slaaf *Primo*; hem in eigendom toebehoorende.
3. M. A. DENIAU, voor den Slavenjongen *Jan*; hem in eigendom toebehoorende.
4. C. J. D. LIJDENHOOP, voor den Slaaf *Willem*; hem in eigendom toebehoorende. — En
5. J. A. JACOT JR., voor de Slaven *Amalia* en *Kweekhoven*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 18 Augustus 1842.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: MODECHAI MENDES QUIROS en SARA NUNES VAS.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

(27139) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving verkoopen:

12 ▭ Balen KATOEN,

van de Plantaadje *Mary'shoop* ½ aandeel; aankomende ANNA BODKIN, Huisvrouw van PATRICK HAYNES.

De inschrijvings-billetten zullen ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen tot Maandag den 22sten dezer, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 17 Augustus 1842.

De Secretaris van het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Woensdag den 24sten dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester S. A. C. FLU, publiek doen verkoopen:

De GOEDEREN gevonden in de *desolate* Boedels; als: JACOB FROIS DE MEZA, CHARLOTTE RUNNELS, TOBIAS TALL, JOHAN FRANCISCUS ESSER, DAVID BOONEN, THOMAS MARIUS JACOBUS POULUS, de gerep. gemeens. *desolate* Bl. CAREL WILHELM L. HEIJNZER en nagel. Huisvrouw BEINTJE CORNEILLIA ABSALON, eerder Wed. C. G. EIJBO.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 17 Augustus 1842.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(27074) De ondergeteekende, van voornemen zijnde, om, tot herstel zijner gezondheid voor eenen korten tijd de Kolonie te verlaten, heeft tot zijnen *generalen Gemagtigde* aangesteld, den Heer A. WILDEBOER, welke als zoodanig tevens is belast met de zaken van den Boedel H. GOUDMAN, met die van de Weduwe H. GOUDMAN en met de liquidatie van de geëxisteerd hebbende Firma van H. GOUDMAN & Co.; wordende alzoo al degenen, die iets aan dezelve mogten verschuldigd zijn, even dringend als minzaam uitgenoodigd, om daarvan betaling bij gemelden Heer te willen præsteren.

Paramaribo, den 18 Augustus 1842.

H. GOUDMAN.

(27076) Ouders of Voogden verlangende hunne Kinderen of Pupillen bij eene Jufvrouw bekend met de *Hollandsche* en *Engelsche Talen*, ter Kost en Inwoning te besteden; gelieven zich tot nader informatie ter dezer Drukkerij te informeren.

Paramaribo, den 17 Augustus 1842.

TOONEEL-GENOOTSCHAP:

POLYHYMNIA.

☞ **De Representatie bepaald geweest op Heden Avond, blijft uitgesteld tot DINGSDAG, DEN 30sten DEZER.**

Paramaribo, den 19 Augustus 1842.

De Secretaris,
(27075) H. W. A. IJVEL.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, het Schip Snelheid, Kapt. F. J. Kamp, van Amsterdam, hebbende 61 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip Catharina, Kapt. K. M. Hillers, naar Amsterdam; lading: 467 vaten Suiker, 111 balen schoone- en 9 dito vuile Katoen, 43 vaten Rum, 3 vaatjes Tonkaboonen en 107 stuks ▭ Hout.

Idem, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. W. Payne, naar Demerary.

(In het Neder-district Nickerie.)

Den 20sten Mei, het Schip Nickerie-Packet, Kapt. C. Höffker, naar Amsterdam, lading: 225 vaten Suiker en 184 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam, lading: 161 vaten Suiker en 8 balen schoone Katoen.

Den 10den Junij, het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg, naar Amsterdam, lading: 277 vaten Suiker, 17 balen heele Koffij, 2 dito gebroken dito en 80 balen sch. Katoen.

Den 27sten, het Schip Equator, Kapt. J. G. Kunst, naar Rotterdam, lading: 171 vaten Suiker en 12 balen schoone Katoen.

Publieke Veilingen.

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Dingsdag, den 16den Augustus 1842.

De 46 hoofden SLAVEN; aankomende den Boedel wijlen den Edel Groot Achtbaren Heer Hs. KLINT, zijn familie'sgewijze verkocht voor eene som van *f* 19,395.

Mengelingen.

EENE TOOVERGESCHIEDENIS UIT DE 19de EEUW.

Een Duitsch Baron, von D..., thans te Parijs woonachtig, leefde, eenige jaren geleden, in adellijke heerlijkheid op zijn kasteel van F..., in eene eenigzins afgezonderde, maar romantische streek in zijn geboorteland. Voor zoo veel de tijdelijke middelen aangaat, was de held onzer geschiedenis zeer mildelijk door de fortuin bedeeld; maar daarentegen had de natuur, voor zoo veel zijn persoonlijk voorkomen en den uitwendigen mensch betreft, hem in gelijke mate zeer stiefmoederlijk behandeld. De Baron von D... was, zonder overdrijving, zeker de leelijkste man, dien Duitschland in de laatste anderhalve eeuw had voortgebragt; en zoo onoogelijk was zijn voorkomen, dat hij, ten volle bewust van zijne minderheid in dit

opzigt, in volslagen afzondering van de maatschappij leefde, waarin anders zijn rang en stand hem geroepen zou hebben. Even als bij zijn bekenden wederga, Prins Riquet met de kuif, was echter des Barons misvormd uiterlijk slechts de schil, die een teeder hart verbergde, zeer gevoelig voor den betooverenden invloed van het schoone geslacht. Om duidelijker te spreken, de Baron von D... werd tot over de ooren toe verliefd, een toestand van welken zelfs de potentaten van deze onze stoffelijke wereld, om niet te spreken van de Duitsche Barons, niet verschoond schijnen te blijven. Een jong en schoon meisje, de dochter eens edelmans van een ouden stam, maar van weinig fortuin, die in zijne onmiddellijke nabijheid woonde, was het voorwerp zijner aanbidding — het onderwerp zijner droomen. Van dien tijd af was zijn geest, waren al zijne gedachten, bepaald gevestigd en gelijkelijk verdeeld tusschen hare engelachtige beeldtenis en zijne geliefde meerschuimer: eene gelijkstelling die men, als men van een Duitschen minnaar spreekt, geenszins als een hoon voor de dame moet aanmerken. Op zekeren dag, overmand van den teederen hartstogt die in zijn boezem blaakte, en de hem eigene verlegenheid, waarvan wij daar straks spraken, overwinnende, kwam de Baron tot het heldhaftig besluit, om in behoorlijken vorm de hand zijner aangebedene te gaan vragen, en hij had het geluk, zijn voorslag van de zijde der ouders van de jonge dame, zeer gunstig en met het meeste welgevallen te zien ontvangen. Met het meisje echter liep de zaak minder gunstig af: eene koele ontvangst van zijn voorstel en eene meer dan onverschillige bejegening van zijn persoon, strekten hem maar al te zeer ten bewijze, dat zijn aanzoek ongevallig en zijne oplettendheden hinderlijk waren. Steeds de pijnlijke bewustheid van zijne ligchamelijke gebreken met zich omdragende, kon de Baron natuurlijk niet anders dan zijn tegenspoed aan die reden toeschrijven. Een neef was sedert lang heimelijk haar begunstigde aanbidder; maar diens weinige vooruitzigten en tijdelijke middelen hadden hem tot dien tijd alle hoop benomen, dat zijne wenschen den ouderlijken bijval vinden zouden.

Op zekeren avond was de Baron von D..., als naar gewoonte, in zijn ouden armstoel, in de ruime zaal van zijn voorouderlijk verblijf, in een van de wijde hoeken des grooten gothieken schoorsteens, voor de doovende assche van een vuur van hout, gezeten, tot eenig gezelschap hebbende zijne geliefde en onafscheidelijke pijp, zijn tweede liefde — in treurig en diep gepeinzen verzonken over het onbestendige zamenstel en de groote ijdelheid van het vrouwelijke hart, toen hij half bij zich zelven, half hoorbaar, zijne bereidvaardigheid ontboezemde om, als de mogelijkheid daartoe bestond, een groot gedeelte van zijn vermogen te geven in ruil tegen persoonlijke aantrekkelijkheid en uiterlijke bevalligheid. Eensklaps en als ware dezelve uit een der vervaarlijke gothike versierselen te voorschijn gekomen, zag hij in de flaauwe schemering en in den dikken walm die uit zijne pijp opsteeg, eene magere en zonderling gekleede gedaante naast zich staan. Eenigzins onthutst op de verschijning van den onverwachten bezoeker, was hij op het punt van zijne bedienden te roepen, toen de vreemde met eene beleefde buiging en met eene stem, die, hoewel van een bijzonderen klank, echter geene vijandelijke gezindheid aan den dag legde, hem aldus toesprak:

»Mijn bezoek, heer Baron, is misschien wel wat onhoffelijk; doch ik kom met de beste bedoeling. Het is mij bekend wat het onderwerp van uwe gedachten op dit oogenblik uitmaakt: denkt gij bij dezelve te volharden?"

»Mijne gedachten op dit oogenblik! wat! wie voor den duivel heeft u...."

»Stil!". viel de bezoeker zacht in; »hoe minder gij van den persoon spreekt, zooveel te beter misschien. Doch ik heb geen tijd om in uitleggingen te treden. Als gij bij uwe bedoeling blijft, heb ik het in mijne magt om uwe wenschen te vervullen. Daarvan kunt gij u ten stelligste verzekerd houden. Alleen maar is het noodig dat gij dit kleine document onderteekent (hier haalde hij een stuk papier voor den dag)."

»Een document! en welk soort van document?" riep de verbijsterde Baron uit.

»Slechts eene kleinigheid," was het antwoord des vreemden; »slechts eene aanteekening van onze kleine overeenkomst. Ik ben een man van weinig woorden. Als gij in ernst meent laat ons dan ter zake komen. Voor iedereen, behalve voor u zelven, zult gij voortaan een geheel ander mensch zijn. Uw aanzoek zal, gij weet wel waar ik meen, aangenomen worden. Zijt gij daarmede te vreden? Antwoord mij dadelijk, of deze gelegenheid zal voor altijd voor u verloren zijn."

De Baron koesterde, natuurlijk, wel eenig wantrouwen; maar de toon, de manieren, het geheele gedrag van den vreemde was indrukwekkend. Dat hij het vermogen bezat om in de verborgenste gedachten van den menschelijken geest door te dringen, was hem uit de korte zamenspraak, die zij daarvan gehad hadden, duidelijk gebleken. Waarom zou hij dan de magt niet bezitten, die hij zeide te hebben? En buitendien, die gelegenheid mogt zich eens nimmermeer voordoen. In één woord, verwondering en verbijstering over het vreemde en verrassende van de zaak, het liefelijke van het vooruitzigt, dat zoo onverwacht voor hem geopend werd, eene niet geringe overhelling eindelijk (en dit was misschien niet de minste reden) tot bijgeloofvigheid, deden hem zijn naam onder het voorgelegde document zetten; — en hierop verdween de vreemdeling, na andermaal eene beleefde buiging gemaakt te hebben, een der donkere hoeken van de zaal.

Na eenigermate van zijnen droom te zijn teruggekomen (want aanvankelijk verbeeldde hij zich inderdaad dat hij droomde, hoewel hij aan den anderen kant zeer te vreden was dat hij goed wakker was) en eenige oogenblikken over het voorval te hebben nagedacht, besloot de Baron om dadelijk eene proef te nemen of zijne gedaanteverwisseling werkelijk had plaats gegrepen. Hij schelde zijne bedienden, en deze kwamen dadelijk toegeschoten. In de duidelijke verwondering, die op huu gelaat te lezen stond, zag hij de verzekering dat er in zijnen uitwendigen vorm eenige opmerkelijke verandering was voorgevallen. Hij raadpleegde zijn spiegel, maar, in zijn eigen oog was hij nog dezelfde als vroeger. Zulks was, herinnerde hij zich, in volkomen overeenstemming met hetgeen de vreemde hem gezegd had.

Den volgenden dag verloor de Baron geen tijd om zich nog verder van de wezenlijkheid der gelukkige verandering in zijn uiterlijk voorkomen te verzekeren: hij zocht eenig voorwendsel en liet zijn geheele huis voor zich komen. Deze proef liet hem niet den geringsten twijfel over. Na eenig gefluister en andere teekenen van verwondering, waagden een paar van de vertrouwdste bedienden het om hunne meester eene eerbiedige gelukwensching toe te lispelen over de blijkbare en verwonderlijke verandering, die er in zijn persoon was voorgevallen. Vervuld van de aangenaamste gedachten en van de teederste hoop, liet hij zijne equipage voorkomen en ging hij een bezoek afleggen aan het huis van zijne tot dien tijd zoo weerbarstige schoone. Ook hier vond hij, als bij tooverslag, eene zeer gunstige en gewenschte verandering. Zijne ontvangst bij de jonge dame was thans even gunstig, als dezelve vroeger ontmoedigend geweest was. Om kort te gaan, de gelukkige dag der huwelijksvereeniging werd bepaald, en niets scheen meer aan zijn geluk te ontbreken.

In den avond vóór den trouwdag, was de Baron von D... even als vroeger in den hoek van den grooten gothiken schoorsteen, in zijn ouden stoel gezeten, omringd van den damp zijner getrouwe meerschuimer. Maar hoe verschillend was thans de loop zijner gedachten en het onderwerp zijner overpeinzingen. Alles was nu lagchende hoop en liefelijke verwachting. Verbeeld u echter zijne verwondering, toen hij, zich op den schouder voelende tikken en zich omkeerende, zijn geheimzinnigen bezoeker aan zijne zijde zag staan.

»Er was ééne kleine omstandigheid," sprak de vreemde, »die ik u bij ons laatste gesprek vergeten heb te melden; uw wensch naar eene gunstige verandering in uw uiterlijk voorkomen is, zoo als gij weet, vervuld geworden en uw aanzoek is gunstig opgenomen. Als gij evenwel volhardt om u aan het voorwerp uwer genegenheid te verbinden, zult gij op de trappen zelven van het altaar uw dood vinden. Wees daarom voorzigtig. De jonge dame is heimelijk gehuwd met haren neef F.... Volg dus mijn raad, zie opentlijk van alle aanspraak op de hand der dame af en spoor hare ouders aan, om haar huwelijk met haren neef te bekrachtigen. Geloof mij! er is geene andere partij te kiezen!"

De arme Baron zou gaarne wat verder over de zaak met zijnen bezoeker doorgesproken hebben; doch deze was reeds weder verdwenen. In den beginne had hij lust om zijne verbindtenis door te zetten; maar bedenkende dat het eerste gedeelte der geschiedenis geheel was uitgekomen, en de ontknooping waarschijnlijk even zeker volgen zou, besloot hij wijselijk om des vreemdens raad, hoe weinig hem die ook aanstond, op te volgen; en dat besluit bragt hij den volgenden dag tot uitvoering.

Afkeerig geworden van het tooneel zijner teleurgestelde liefde, ging de Baron von D..., na in Duitschland zijne zaken geregeld te hebben, zich kort daarna te Parijs vestigen en had in de afleidingen, die hij daar vond, zijnen rampspoed bijna vergeten, toen hij, niet lang geleden, tot zijne verwondering eene geregtelijke aanmaning ontving tot betaling, volgens acceptatie, eener som van 100,000 francs, met en benevens drie jaar interest van dat bedrag. Vruchteloos betuigde de Baron dat hij nimmer in zijn geheele leven zijn naam op eenig stuk van dien aard gesteld had — de nota met zijne handteekening wedersprak alle zijne betuigingen. Toen eerst kwam zijn vroeger voorval in zijn geheugen, en nu ontwikkelde zich achtervolgens het geheele geheim. Men had, door de bedienden om te koopen en met overleg van de jonge dame, zich de ligtgeloovigheid van den Baron ten nutte gemaakt om hem eene som gelds afhandig te maken; de voornaamste kunstgrepen waren gemakkelijk beraamd, ligtgeloovigheid en eene overhelling tot het wonderbaarlijke, hadden het overige gedaan.

Voor eenige dagen liep een boer door eene der voornaamste straten van Keulen. Eene zijner kennissen had hem een winkel opgegeven en hem verzocht uit denzelven een fleschje Rowlands Macasser-olie (dat zoo hoog geprezen haar-middel), mede te brengen. Toen hij den winkel was binnengetreden, verzocht hij den heer des huizes te spreken, ten einde zeker van zijne zaak te zijn. Een kwartier stond hij geduldig te wachten, en toen nu de winkelier verscheen en vroeg wat hij begeerde, bekeek hij hem van het hoofd tot de voeten en draaide zich eensklaps om met de woorden: »Als gij de baas zelf zijt, dan ben ik hier zeker verkeerd"....... en de boer verwijderde zich schielijk: want — de koopman had eene kale kruin!

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers — Adres bij H. Degenhard. Sluit HEDEN.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 28 Augustus.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Triton, Kapt J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd Nederlandsch Brikschip Van Speyk, Kapt. D. Visser. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit ultimo Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip de Hoop, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd driemast Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. P. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Anna Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

STAND DER MAAN.

6	AUGUST.	NIEUWE MAAN.
13	»	EERSTE KWARTIER.
20	»	VOLLE MAAN.
29	»	LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water
20 ZATURDAG.	's morgens	6-00	's avonds	12-00
21 ZONDAG.	»	6-45	»	12-45
22 MAANDAG.	»	7-30	»	1-30
23 DINGSDAG.	»	8-15	»	2-15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.